

vilegiehaverne den Ret, som de have faaet, og det saameget mindre, som det er mig bekendt, at adskillige af de nuværende Ciere af Stiftstidenderne i 1865. have faaet Privilegiet ikke blot for deres egne Personer, men ogsaa for deres eventuelle Enker, hvilket altsaa forudsætter, at Regjeringen er gaaet ud fra, at de i længere Tid vilde komme til at nyde Godt af det dem forundte Privilegium. Men det maa dog vistnok erkjendes, at selv om man nu, som jeg hører, at den ærede Forslagsstiller egentlig har havt til Hensigt, vilde give Ministeriet meget fri Haand i Henseende til Valget mellem de Bydende, saa vil dog dette allerede være uretfærdigt imod de nuværende Besiddere af Stiftstidenderne; ja, er det endog Meningen, at Indenrigsministeren fremdeles skal lade Stiftstidenderne beholde Beskjendgjørelserne, saa er Auktion eller Picitation noget af det Mislykteste, man kan gaa til; thi Auktion eller Picitation maatte da holdes alene i den Hensigt at give en Maalestof for den Afgift, som kunde være passende for de enkelte Tidender; men det vil da let ses, at adskillige andre Tidender, som ikke i de foreliggende Forhold have nogen Grund til at antage, at de ville faae Privilegiet, da trostigt kunne byde langt Mere for dette, end de vilde gjøre, naar de kunde vente at faae Tilslag paa deres Bud. Følgen vil altsaa være, naar man stiller Indenrigsministeren saa frit, som den ærede Forslagsstiller antydede, at Afgiften af Privilegierne maatte af Chikane vil blive drevet overordentlig højt op for de nuværende Besiddere af Stiftstidenderne, og det vil derhos være overordentlig vanskeligt for Indenrigsministeren, naar han skal følge denne Bet, at lade de nuværende Besiddere af Privilegierne beholde dem for en Afgift, som er langt mindre end den, Andre have budt for dem. Jeg kan derfor ikke Andet end finde, at den Bet, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds har foreslaaet, i alt Fald tilbørlig vil være den, som jeg nærmest kan slutte mig til, idet det overlades Ministeren efter et billigt Skjøn over samtlige foreliggende Forhold og efter de Oplysninger, som man har om den paagældende Avis's Udbredelse, at bestemme Afgiften, og dette kunde da ske paa

en lignende Maade som den, hvorpaa der i sin Tid blev paalignet de Aviser, som indeholdt politiske Efterretninger, en Afgift til den polytekniske Lærestiftelse. Det vil maasse være de Herrer bekendt, at i 1829 blev der paalagt alle de Aviser, som udkom med politiske Efterretninger, en Afgift af $6\frac{1}{4}$ pCt. af Abonnementsbeløbet til den polytekniske Lærestiftelse. Denne Afgift, der bortfalbt i 1851, opkrævedes af Postautoriteterne og kom paa den Maade til at indflyde i Statskassen. Paa lignende Maade forekommer det mig, at man kunde gaa frem i det foreliggende Tilfælde, og i Abonnementsbeløbet vilde der synes det mig, netop være fundet den rette Maalestof for Storrelsen af den Afgift, som maatte betales for Privilegiet. Men under alle Omstændigheder forekommer det mig, ogsaa hvad det af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds indbragte Lovforslag angaar, at Billighed ligeledes der i høi Grad taler for, at man forstaaer de nuværende Besiddere af Stiftstidenderne for denne Afgift, og altsaa kun paalægger dem denne, der senere faae Privilegium eller lade deres nuhavende Privilegium forny. Vi have ofte set her i Folkethinget, at dette Thing har stor Agtelse for private Rettigheder, selv hvor disse ikke lade sig juridisk begrunde, men hvor Billighed taler til Gunst for den Enkelte, og jeg haaber derfor, at Folkethinget ikke i dette Tilfælde vil fravige, hvad det hidtil har holdt fast paa.

Winther: Da der som næste Nummer paa Dagsordenen foreligger et Forslag fra mig angaaende den samme Sag, skal jeg fatte mig meget kort om det Forslag, som nu foreligger. Dels efter den ærede Forslagsstiller's Udtalelser, dels efter det Kjendskab, jeg har til hans billige og humane Karakter, har jeg ikke kunnet være i Tvivl om, at det ikke kan være hans Hensigt at skade nogen velbegrundet Interesse. Hans Hensigt har han meget bestemt angivet at være den herigjennem at skaffe Statskassen en Indtægt, hvilket Dunst ved forskjellige Leiligheder er fremkommet fra flere Sider, og jeg finder, at han har Ret i denne sin Betragtning. Der er allerede dels af den ærede Forslagsstiller, dels af den ærede